

Naar een waardegedreven, progressieve politiek

Op zaterdag 13 november vieren we met het symposium 'Naar een waardegedreven, progressieve politiek' dat De Linker Wang in 2021 dertig jaar bestaat. Dit is een mooie gelegenheid om na te denken over bouwstenen voor een waardegedreven, progressieve politiek. In dit artikel vertelt Tjeerd de Jong over het belang van dit thema en nodigt u uit om deel te nemen aan het symposium.

Tjeerd de Jong

Vanwege corona zijn mijn gezin en ik het afgelopen jaar een aantal keer op (korte) vakantie geweest, blij om het huis te ontvluchten waar we al zoveel waren vanwege thuis-school en thuiswerk. Om allerlei gedoe met testen en onzekere corona-situaties te voorkomen zijn we in Nederland gebleven. Ik heb zoveel van Nederland kunnen zien en kunnen genieten van prachtige gebieden in Drenthe, Limburg, Gelderland en Utrecht. Wat een mooi land hebben we toch! Of moet ik 'gaaf' land zeggen?

'We misten bezieling.'

Maar toch knaagt er ook iets, want ik zat dit jaar in februari al in korte broek op de fiets! Net als ver in oktober 2020. In Drenthe zaten we in een lange hittegolf met dagelijkse temperaturen van 35 graden. In Limburg moesten we omlopen vanwege een beschadigde brug; noodweer... Het knaagt om tussen groene biltartlakens te fietsen of om te lopen waar geen vogel of vlinder te zien is, maar heel incidenteel een kievit of een grutto te zien opvliegen in een

weiland wanneer we wandelen tussen bramen en brandnetels. Het knaagt wanneer ik op Funda rondkijk, op zoek naar een woning met wat meer ruimte en wat meer groen en ik een rijtjeshuis (!) in Den Haag voor 1 miljoen euro zie langskomen. Voor ons is dit niet direct een probleem, we zitten goed, maar je zult starter zijn op de woningmarkt! Of echt uit je huis gegroeid zijn.

Buikpijn

Het knagende gevoel neemt toe met alle berichten in de media over de natuurkwaliteit die achteruit holt vanwege alarmerende klimaatrapporten, maar ook over toenemende ongelijkheid, dalende onderwijsniveaus, bosbranden en groot onrecht jegens mensen dichtbij en ver weg. Het knagende gevoel wordt dan buikpijn. Buikpijn, want waar zijn we naar op weg met deze wereld en in dit land? Buikpijn, want we zetten de toekomst op de toekomst: de keuzes die we vandaag (niet) maken, beïnvloeden direct de mogelijkheden voor volgende generaties om in welvaart en gezondheid in dit land te leven.

Hoopvol kijk ik naar politiek Den Haag voor actie. Daar zullen ze toch ook met buikpijn lopen vanwege al deze signalen en berichten? Ik verwacht dat tenminste de 'serieuze' partijen de handen ineenslaan om oplossingen te formuleren om de problemen die we hebben op te lossen en de problemen die op ons afkomen af te wenden. Maar... er gebeurt niets. Hoewel, dat is niet eerlijk want er gebeurt een hele hoop. Politieke spelletjes, formatiespelletjes, veel gesprekken over vertrouwen en bestuurscultuur. Maar proberen om de toekomst voor de generaties na ons veilig te stellen? Niets van dat alles... Ik moet zeggen dat de afgelopen jaren mijn interesse voor het politieke

gebeuren in Den Haag behoorlijk was afgenomen. Het ging mij te veel om incidenten, om het spel wat ik 'kleine politiek' zou willen noemen. Politiek die goed past bij de vele borreltafels die na 22u op tv te zien zijn. Voor mij verliest de politiek daarmee haar relevantie.

Langetermijnperspectief

Niet relevant zijn is echter helemaal geen optie! Als je naar de opgave kijkt dan is de politiek keihard nodig, omdat hier vanuit de structurele oplossingen moeten worden gerealiseerd. Dit is voor de landelijke politiek een enorme opgave, want wat gaat er nog goed? Als we kijken naar de Belastingdienst, naar Groningen en naar Afghanistan, naar de woningmarkt, het stikstofbeleid en de energietransitie. Dit vraagt dat problemen worden opgelost in plaats van weg gemanaged. Het vraagt om te breken met de huidige bestuurscultuur waarin het draait om beheersing en het consolideren van machtsposities. Breken met de focus op de volgende verkiezingen. Het vraagt een bevlogen politiek waarin het debat centraal staat waar we heen willen met dit land.

Want dat is de belangrijkste opgave voor politiek Den Haag: een visie formuleren op de toekomst van de Nederlandse samenleving, draagvlak verwerven voor deze visie en keuzes gaan maken om deze visie dichterbij te brengen. In wat voor land willen we wonen en wat voor land willen we nalaten aan volgende generaties? Deze vragen zouden centraal moeten staan. Een distributieland met brede snelwegen en pakhuizen? Een land met én de grootste haven en één van de grootste luchthavens van Europa? De grootste producent van landbouwproducten in Europa? Een land waar het prima recreëren is? Een land waarin ieder vecht voor de eigen kansen? Een land waar het gezond

wonen is? Er moeten keuzes worden gemaakt vanuit het perspectief van de lange termijn.

Dit vraagt van politieke partijen dat ze de toekomst centraal zetten en daarop hun programma's en campagnes baseren. Niet om koste wat kost voor te sorteren op deelname aan het bestuur of kiezers naar de mond te praten, maar om maximaal voor te sorteren op de ideeënstrijd rond de vraag welke samenleving we willen. Programma's die gebaseerd zijn op

media – onze geweldige ideeën niet centraal. Bij de uitleg en in debatten zagen we veel politiek met een kleine p: focus op details, cijfers achter de komma's, haarkloverij en politieke spelletjes.' We misten bezieling.

Het symposium

In onze evaluatie hebben we GroenLinks dus opgeroepen om te investeren in een bezieland verhaal, maar vanuit De Linker Wang willen we niet alleen roepen; we willen ook een bijdrage leveren. Bijvoorbeeld met

vragen voor inspiratie en bezieling. In gesprek gaan over wat ons drijft, wat ons bindt, bouwstenen aan te reiken voor het verhaal waar we in geloven en zo GroenLinks eraan te herinneren verder te kijken dan de dag-dagelijkse politiek. De afgelopen 30 jaar hebben we zo geprobeerd van invloed te zijn. En daarmee willen we doorgaan.

Het symposium van 13 november is dus een mooie gelegenheid om na te denken over bouwstenen voor een waardegedreven, progressieve

'Niet relevant zijn is helemaal geen optie.'

de belangrijkste waarden waar een partij voor staat en die ten grondslag liggen aan de visie en de oplossingen die worden gepresenteerd. Waarden die nu niet doorklinken in de 'kleine', op bestuur gerichte, politiek.

Deze kritiek is óók van toepassing op GroenLinks. Bij de evaluatie van de verkiezingen hebben we als De Linker Wang op dat punt feedback gegeven aan de partij: 'Wat we misten is een wervend verhaal dat een wenkend perspectief schetst voor Nederland en kiezers bindt.' En 'Helaas stonden tijdens de verkiezingscampagne – en dan met name de optredens in de

het symposium van 13 november. We hebben daarom voor het thema 'naar een waardegedreven, progressieve politiek' gekozen. We gaan in gesprek over wat een waardegedreven, progressieve politiek is of zou moeten zijn, en of waardegedreven politiek helpt om de eerder in deze bijdrage genoemde problemen aan te pakken. Zo hopen we bij te dragen aan GroenLinkse politiek waarin het 'grote verhaal' centraal staat: GroenLinkse politiek die bezieling en inspiratie geeft.

Daar zit voor mij ook de kernwaarde van De Linker Wang: aandacht

politiek. Bouwstenen waar we vanuit De Linker Wang ook na 13 november mee verder gaan. Ik nodig u dus ook uit om deel te nemen aan het symposium en ik zie uit naar de gesprekken die we daar met elkaar zullen voeren!

Tjeerd de Jong is sinds begin 2012 lid van het bestuur en sinds eind 2016 voorzitter van De Linker Wang.

Het symposium vindt plaats op zaterdag 13 november in het Stadsklooster aan de Kanaalstraat in Utrecht. Meer informatie is te vinden op www.linkerwang.nl